

F. t. l. vedr. miljøbeskyttelse

synsmyndigheden, uden at det på samme tid er en strafbar overtrædelse af miljølovgivningen.

Derfor foreslås det, at tilsidesættelse af vilkår knyttet til en tilladelse, dispensation eller en godkendelse efter loven eller i forskrifter udstedt i medfør af loven ligestilles med undladelse af at efterkomme forbud eller påbud, som er udstedt i medfør af disse bestemmelser.

Det bemærkes i den forbindelse, at påbud ofte anvendes til generelt at regulere forholdene på virksomheder, jf. herved lovens § 41 og § 42 hvorefter der kan meddeles påbud om forureningsbegrænsende foranstaltninger til en i øvrigt lovligt drevet virksomhed. Påbudet fungerer i den sammenhæng på tilsvarende måde som et vilkår i en tilladelse m.v. Gentagen eller grov tilsidesættelse/manglende efterlevelse af et vilkår/påbud, bedømmes for så vidt efter ens betingelser.

3. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Forslaget vurderes som udgangspunkt at have positive miljømæssige konsekvenser. Dels får tilsynsmyndigheden efter forslaget til § 70, stk. 2, mulighed for på et tidligere tidspunkt end det er tilfældet i dag at kunne forebygge miljøproblemer, og dels tilsigter ændringen af § 110 b, som oprindeligt tiltænkt, at begrænse antallet af større forureningsager.

Ad § 70, stk. 2.

Den omstændighed, at tilsynsmyndigheden ofte ikke har udsigt til at få dækket sine udgifter ved foretagne foranstaltninger efter § 70, stk. 2, kan eventuelt bevirke, at der generelt vil blive udvist tilbageholdenhed med at anvende bestemmelsen.

På den anden side kan udsigten til, at tilsynsmyndigheden før eller siden med overvejende sandsynlighed må skride til selvhjælpshandlinger efter lovens § 70, stk. 1, når forureningen er blevet akut, i sig selv være en tilskyndelse til, at der iværksættes forebyggende foranstaltninger, eksempelvis fjernelse af farligt affald.

Det er næppe muligt at forudse, i hvilket omfang tilsynsmyndighederne vil udnytte adgangen til frivilligt at iværksætte forebyggende foranstaltninger, og de positive miljømæssige effekter af forslaget lader sig derfor ikke opgøre mere præcist.

Ad § 110 b

I bemærkningerne til lovforslag nr. L 83 (nu lov nr. 425 af 10. juni 1997 om ændring af miljøloven) er det anført, at helt overordnet forventes forslaget at have positive miljømæssige konsekvenser. Dette forslag

har ligesom lovforslag nr. L 83 til formål at sikre mere lov og orden på miljøområdet, og det tilsigtes, at der sker en begrænsning i antallet af større forureningsager.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes som udgangspunkt ikke have erhvervsmæssige konsekvenser, herunder administrativt merarbejde.

Offentligt iværksatte foranstaltninger efter § 70, stk. 2, vil typisk ske i sager, hvor det offentlige ikke vil kunne få udgifterne dækket af konkursboet eller personerne bag et opløst selskab. Det offentliges krav for udførte foranstaltninger efter § 70, stk. 2, vil i lighed med foranstaltninger efter § 70, stk. 1, normalt kun kunne anmeldes som et simpelt krav i konkursboet, som ikke kan forventes dækket.

I bemærkningerne til lovforslag nr. L 83 er det anført, at det samlet set er Miljø- og Energiministeriets vurdering, at forslaget om rettighedsfrakendelse ikke får nogen væsentlige konsekvenser på det erhvervsøkonomiske område. Forslaget til ændring af § 110 b ændrer ikke ved denne vurdering.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indebærer som udgangspunkt ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Reglen om forebyggende foranstaltninger er fakultativ, og tilsynsmyndigheden har således ingen pligt til at iværksætte sådanne foranstaltninger. Det offentliges handlepligt indtræder først, når situationen bliver akut, jf. herved den gældende § 70, stk. 1.

Anvendelsesområdet for § 70, stk. 2, vil være situationer, hvor en fare for sundhed eller forurening endnu ikke er overhængende, men hvor det er overvejende sandsynligt, at en sådan situation vil kunne forekomme, hvis der ikke i god tid inden træffes passende foranstaltninger. § 70, stk. 2, dækker dermed de situationer, hvor tilsynsmyndigheden i sidste ende, inden for nogle ganske få år, vil være forpligtet til at iværksætte selvhjælpshandlinger efter § 70, stk. 1. Omfanget af sager med offentligt finansierede foranstaltninger udvides derfor principielt ikke med den ny § 70, stk. 2, men der gives mulighed for, at tidspunktet for det offentliges indgriben fremrykkes.

Det kan ikke udelukkes, at de forbedrede muligheder for tilsynsmyndigheden til at iværksætte forebyggende foranstaltninger på sigt vil betyde, at amter og